

Transportministeriet

Transportministeren

Indenrigs- og Boligudvalget
Folketinget

2021-914
[Dato]

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Social- og Indenrigsudvalget har i brev af 22. januar 2021 stillet mig følgende spørgsmål (SOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kathrine Olldag (RV).

Spørgsmål nr. 246:

Vil ministeren redegøre for kommuners hjemmel til at opstille ladestandere til elbiler, herunder eventuelle forskelle på at opstille ladestandere til kommunens egne biler og ladestandere til offentligheden/med offentlig adgang, eventuelle forskelle på selve ladestandere og arbejdet under jorden, f.eks. med el-nettet og eventuelle forskelle i relation til, om de er opstillet på offentligt eller privat areal?

Svar:

Den skrevne lovgivning indeholder ikke i dag generelle regler om kommuners mulighed for at opstille ladestandere til elbiler. Der findes f.eks. ikke generelle regler om, at kommuner kan gennemføre et offentligt udbud med henblik på at finde private aktører, der vil etablere og drive ladestandere til brug for offentligheden. Uden en hjemmel har kommuner ikke adgang til at udføre sådanne aktiviteter. Dette gælder, uanset om kommunen ønsker at medvirke til opstilling af ladestandere på offentligt eller privat areal.

Der findes dog på enkelte områder regulering, der vedrører kommuners adgang til at opstille ladestandere.

Byggeloven og regler udstedt i medfør heraf pålægger bygningsejere, herunder kommuner, at etablere ladestandere og forberede parkeringspladser til ladestandere til elektriske køretøjer i forbindelse med visse større nybyggerier, ombygninger og bestående bygninger.

Det følger af vejlovens § 80, stk. 1, nr. 1, at det offentlige vejareal med vejmyndighedens tilladelse kan anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af affald, automater, boder, containere, hegn,

materialer, materiel, løsøre, genstande, reklamer, skilte, skure, skurvogne, boder og lignende. Efter bestemmelsens stk. 2 kan vejmyndigheden opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed.

Vejlovens § 80 er et udtryk for en anerkendelse af vejmyndighedens ejendomsret til vejarealet. Bestemmelsen skal først og fremmest sikre, at det offentlige vejareal anvendes til de formål, hvortil det er erhvervet – det vil sige trafikale og andre alment anerkendte formål. Vejmyndigheden er dog ikke udelukket fra også at varetage andre hensyn i sin administration, herunder f.eks. er opmærksomme på miljømæssige og klimatiske forhold.

Vejlovens bestemmelser, herunder vejlovens § 80, finder som udgangspunkt anvendelse på det areal, som vejmyndigheden har udskilt i matriklen som vejareal, jf. vejlovens §§ 60 og 61, uanset hvordan det fremstår i marken. Kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for det kommunale vejareal.

Transportministeriet finder ikke, at vejlovens § 80, stk. 1, er til hinder for, at vejmyndigheden meddeler tilladelse til, at private virksomheder etablerer og driver offentligt tilgængelige ladestandere på vejarealet, ligesom vejmyndigheden efter bestemmelsens stk. 2 har mulighed for at opkræve omkostningsdækket betaling herfor.

Vejlovens § 80 forholder sig imidlertid ikke til, om vejmyndigheden kan give sig selv tilladelse til at råde over vejarealet, herunder i et forretningsmæssigt øjemed, eller om vejmyndigheden kan gennemføre et offentligt udbud for nærmere specificerede former for råden over vejarealet.

Det må dog antages efter kommunalfuldmagtsreglerne, at det er en betingelse for, at en kommune kan udbyde en opgave, at kommunen lovligt kan varetage opgaven selv. Transportministeriet vurderer ikke, at vejlovens § 80 giver hjemmel til, at kommuner som vejmyndighed kan etablere og drive ladestandere på det kommunale vejareal. Det vurderes derfor, at bestemmelsen ikke giver mulighed for, at kommuner kan gennemføre udbud i overensstemmelse med udbudsloven med henblik på at finde private aktører, der vil etablere og drive ladestandere på det kommunale vejareal.

Jeg har endvidere forelagt spørgsmålet for Indenrigs- og Boligministeriet, som oplyser følgende:

”Indenrigs- og Boligministeriet lægger til grund, at spørgsmålet om kommuners adgang til at varetage opgaver vedrørende ladestandere til elbiler ikke i øvrigt er reguleret i den skrevne lovgivning.

Indenrigs- og Boligministeriet kan på den baggrund oplyse følgende om kommuners mulighed for at etablere ladestandere til elbiler inden for rammerne af kommunalfuldmagtsreglerne:

I det omfang kommuners opgavevaretagelse ikke er reguleret i den skrevne lovgivning, skal spørgsmålet vurderes på grundlag af almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Det er antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan drive handel, håndværk, industri og finansiell virksomhed.

Det er således ikke en kommunal opgave efter kommunalfuldmagtsreglerne at drive erhvervsvirksomhed. Efter kommunalfuldmagtsreglerne vil en kommune dog kunne finansiere og opstille ladestandere til brug for de el-biler, som kommunen anvender til varetagelse af kommunale opgaver.

En kommune vil endvidere, hvis der er tale om lovligt opstået overkapacitet, som kommunen ikke kan afskaffe, med hjemmel i kommunalfuldmagtsregler kunne sælge eventuel overkapacitet til markedspris. Det beror på en konkret vurdering, hvorvidt betingelserne for salg af overkapacitet er opfyldt.

Det er således antaget, at kommuner ikke har hjemmel i kommunalfuldmagtsregler til at etablere og drive ladestandere i det offentlige rum eller med henblik på at tilgodese bestemte persongrupper, fx ansatte eller gæster. Det gælder, uanset på hvilke vilkår aktiviteten drives, herunder fx efter hvile i sig selv-princippet.”

For så vidt angår opstilling af ladestandere og arbejdet under jorden (tilslutning til det kollektive forsyningsnet m.v.), gælder der tilsvarende et krav om hjemmel for kommunerne. Det henvises til, at reguleringen af tilslutning til og drift af det kollektive elnet er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at regeringen i juni 2020 har indgået klimasamarbejdsaftaler med 6 kommuner. I den forbindelse har regeringen forpligtet sig til at arbejde for at skabe hjemmel til kommunalt tilskud til infrastruktur for alternative drivmidler, idet de

Side 4/4

juridiske og økonomiske implikationer ved en sådan hjemmel dog først skal kortlægges.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht